

Nepřítel mého nepřítele a přítel mého nepřítele

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-nepritel-meho-nepriatele-a-pritel-meho-nepriatele

Ivan Hoffman

Text 7.10.2024 6 min Přehrát

#Politika

Po dlouhá desetiletí platí na Blízkém východě dvě konstanty, přes které, jak se říká, nejede vlak. Je to jednak záměr muslimů, především pak Íránu, zahnat Židy do moře a vymazat Izrael z mapy, a pak přesvědčení Židů, že to muslimové myslí vážně, a domluvit se s nimi po dobrém nelze. Prostor pro diplomacii je za takové situace minimální, platí jenom právo silnějšího. Reálně nikdy nešlo o to, jak zajistit mezi Izraelem a jeho nepřáteli mír. Vždy šlo jen o to, zda se Židé nechají vyhladit, anebo zda se jim podaří ubránit uprostřed muslimského moře.

V těchto dnech eskaluje letité napětí mezi Izraelem a Íránem, který podporuje palestinský Hamás a libanonský Hizballáh. Děje se tak souběžně s jinou geopolitickou eskalací, kdy kolektivní Západ prostřednictvím Ukrajiny válčí s Ruskem. Podle zásady, nepřítel mého nepřítele je můj přítel, si Rusko rozumí s Íránem, se kterým sdílí averzi proti Američanům. A podle pravidla přítel mého nepřítele je můj nepřítel, se Rusko chladně staví k Izraeli, podporují-li ho Američané.

Izrael si ale nemůže být jist ani podporou Evropy. Ta se snaží být za dobře s Araby kvůli ropě, a západ Evropy, který je každým dnem muslimštější, si to nechce rozházet s početnou a stále vlivnější domácí islámskou komunitou. Západní lidsko-právní organizace jsou pak vesměs přáteli izraelských nepřátel, především Palestinců reprezentovaných Hamásem. Že se latentní antisemitismus mění na antisemitismus otevřený, lze pozorovat i v USA. Takové jsou

geopolitické souvislosti konfliktu, jehož aktuální rozbuškou byl říjnový masakr, kdy Hamás k radosti Palestinců povraždil 1200 Židů, většinou civilistů.

Izrael reaguje odvetou, jejímž cílem je vyhladit Hamás v Gaze. V zápase o veřejné mínění si Židé nestojí dobře. Sympatie nezúčastněných bývají na straně slabšího, a slabšími se jeví Palestinci. Nemusí nic vysvětlovat, postačí jim fotografovat mrtvé děti. Reagovat na násilí násilím má za následek, že oběť je vnímána jako agresor, a agresor získává aureolu oběti. Situaci nicméně charakterizuje karikatura, kdy na sebe míří izraelský voják a palestinský bojovník. Bojovník Hamásu se schovává za dětským kočárkem, zatímco izraelský voják je před dětským kočárkem, který chrání.

Protesty proti izraelské odvetě vycházejí z přesvědčení, že odplata má být přiměřená utrpěné újmě. Rovněž se Izraeli klade za vinu, že Palestince dlouhodobě šikanuje a utlačuje, takže si za palestinský teror může sám. Znalci poměrů ovšem upozorňují, že takový přístup nezohledňuje skutečnost, že smířlivost a tolerance k nepříteli představují na Blízkém východě handicap, protože nepřítel je vnímá jako projev slabosti.

Židé samozřejmě vědí, že s přístupem oko za oko, zub za zub nezískají ve světě sympatie ani spojence. Díky historické paměti ale také vědí, že spolehlivé spojence neměli nikdy, a přizpůsobování se protižidovským zákonům je nechránilo před plynovými komorami. Pamatují si, jak dopadli, když se nebránili. Musí počítat s tím, že když jim teď opět jde o život, opět zůstanou sami. Není těžké se vžít do jejich situace a předpokládat, že si řeknou: Máme-li být vyhlazeni, nic nemůžeme pokazit, když ty, kteří nás chtějí vyhladit, vyhladíme.

Objektivně vzato nemají Židé valnou šanci ubránit svůj stát, neboť přátel jejich nepřátel je moc. Pokušení obětovat Židy kvůli byznysu s jejich nepřáteli bude sílit, jak se budou proti sobě šikovat

geopolitické bloky. Izrael je už nyní ve špatné době na špatné straně. Na straně kolektivního Západu, kterého má ostatní svět plné zuby, a navíc na straně Západu, který je klidně hodí přes palubu.

Vždy je tu ale možnost, že se historie nezopakuje. Některé černé scénáře se, Bůh ví proč, nenaplní. A David někdy proti všem předpokladům porazí Goliáše.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.